

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Cereri Cu Valoare Redusă](#) > [Italy](#)

Cereri cu valoare redusă

Italia

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă

Nu există o procedură specifică pentru cererile cu valoare redusă. Acest tip de cereri intră în sfera de competență a judecătorului de pace (*giudice di pace*).

Ca regulă generală, procedurile înaintate judecătorului de pace tind să fie cât mai simple cu putință, conform articolelor 316-322 din Codul de procedură civilă (*codice di procedura civile*).

1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon

Judecătorii de pace sunt competenți să soluționeze litigiile referitoare la bunuri mobile cu o valoare de până la 10 000 EUR, cu excepția cazului în care legislația prevede altfel.

Acțiunile în despăgubire legate de accidente rutiere sau cele privind traficul pe apă țin, de asemenea, de competența judecătorului de pace, cu condiția ca valoarea litigiului să nu depășească 25 000 EUR.

Indiferent de valoarea implicată, judecătorul de pace judecă toate cauzele care presupun:

- stabilirea delimitărilor și respectarea distanțelor, astfel cum sunt prevăzute de lege, reglementări sau uzanțe, în ceea ce privește plantarea de copaci și de garduri vii;
- sfera de aplicare și modalitățile de folosire a serviciilor unui bloc de locuințe;
- relațiile dintre proprietari și deținătorii de locuințe în ceea ce privește emisiile de fum, de vapori, de căldură, de zgomot, de vibrații și de alți poluanți similari care depășesc nivelurile de toleranță normale;
- dobânzile sau cheltuielile ocazionale pentru plata întârziată a pensiilor sau a prestațiilor de asigurări sociale.

1.2 Aplicarea procedurii

Reforma recentă (Decretul legislativ nr. 149/2022) a introdus o serie de noi evoluții în ceea ce privește procedurile înaintate unui judecător de pace. Pentru a adapta procedurile la cerințele digitale, dispozițiile următoare se aplică de la 1 ianuarie 2023, inclusiv pentru procedurile pendinte la acea dată: articolul 127 alineatul (3) și articolul 127 *bis* din Codul de procedură civilă (audieri prin intermediul unor conexiuni audiovizuale), articolul 127 *ter* din Codul de procedură civilă (depunerea de observații scrise), articolul 193 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (declarația expertului tehnic judiciar pentru jurământ, cu semnătură electronică) și articolul 196 *duodecies* din dispozițiile de punere în aplicare ale Codului de procedură civilă (audieri prin intermediul unor conexiuni audiovizuale la distanță). Dispozițiile prevăzute în capitolul I titlul V *ter* din dispozițiile de punere în aplicare ale Codului de procedură civilă (justiție digitală) se aplică de la 30 iunie 2023, inclusiv pentru procedurile pendinte la acea dată.

Cererile sunt depuse printr-o cale de atac sub forma unei proceduri declarative simplificate, în măsura în care sunt compatibile (articolele 281 *decies*-281 *terdecies* din Codul de procedură civilă).

Cererea poate fi prezentată, de asemenea, oral. Judecătorul de pace dispune redactarea unui proces-verbal care

este notificat reclamantului, împreună cu decretul de stabilire a termenului pentru ședința de judecată cu înfățișarea părților, menționată la articolul 318 din Codul de procedură civilă.

Cererea trebuie să specifice instanța și părțile, o expunere a faptelor și obiectul litigiului [noul articol 318 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Judecătorul de pace emite, în termen de 5 zile de la atribuirea cauzei, un decret de stabilire a termenului pentru ședința de judecată cu înfățișarea părților în conformitate cu articolul 281 *undecies* al doilea paragraf [noul articol 318 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Reclamantul se constituie, prin depunerea cererii notificate sau a procesului-verbal oficial menționat la articolul 316 din Codul de procedură civilă, împreună cu decretul menționat la articolul 318 (în cazul în care a depus cererea oral), cu procesul-verbal de notificare sau comunicare și, dacă este cazul, cu procura.

Pe de altă parte, pârâtul se constituie, în temeiul articolului 281 *undecies* al treilea și al patrulea paragraf din Codul de procedură civilă, prin depunerea unui memoriu în răspuns și, dacă este cazul, a unei procuri (noul articol 319 din Codul de procedură civilă).

Judecătorul de pace, în cadrul primei ședințe de judecată, dispune de libertatea de a interoga părțile și încearcă să obțină concilierea. În cazul în care reușește să obțină concilierea, judecătorul de pace redactează procesul-verbal al acordului la care s-a ajuns. În cazul în care nu se obține concilierea, judecătorul de pace continuă demersul conform procedurii simplificate (articolul 281 *duodecies* al doilea, al treilea și al patrulea paragraf) și – în cazul în care consideră că nu poate fi pronunțată o hotărâre în cauza respectivă – acesta lansează procedurile de investigare relevante pentru pronunțarea unei hotărâri.

Atunci când judecătorul de pace consideră că se poate pronunța o hotărâre în cauza respectivă, acesta urmează procedura prevăzută la articolul 281 *sexies* din Codul de procedură civilă. Prin urmare, judecătorul este cel care prezintă concluziile și poate dispune dezbaterile orale a cauzei. Hotărârea se depune la grefa instanței în termen de 15 zile de la respectiva dezbateri.

1.3 Formulare

Nu există formulare-tip.

1.4 Asistență

Părțile se pot reprezenta singure în fața judecătorului de pace (articolul 82 din Codul de procedură civilă; a se vedea fișa informativă „Cum să procedez”) în cauzele a căror valoare nu depășește 1 100 EUR.

În toate celelalte cauze, părțile trebuie să fie asistate de un avocat.

Totuși, judecătorul de pace poate, în funcție de natura și de sfera de aplicare a cauzei, să permită unei părți să acționeze personal în calitate de parte la litigiu, la cererea verbală sau de altă natură a părții respective.

Judecătorul verifică dacă părțile au parcurs toate etapele necesare înfățișării lor în fața instanței și, dacă este necesar, acesta le va solicita să completeze sau să reglementeze orice document pe care judecătorul îl consideră a fi în neregulă.

În cazul în care constată că avocatul nu dispune de o **procură** în calitate de **avocat al apărării** sau că există vreun viciu în ceea ce privește puterea de **reprezentare**, de **asistență** sau de **autorizare** care ar antrena invalidarea procurii, **judecătorul** va fixa un **termen-limită** pentru ca părțile să constituie persoana responsabilă cu reprezentarea sau cu asistența, să furnizeze autorizațiile necesare sau să acorde ori să reînnoiască **procura ad litem**. Dacă viciul este remediat în termenul-limită, cererea se consideră a fi fost regularizată, iar efectele sale pe fond și cele procedurale se vor aplica de la data primei **notificări** (articolul 182 din Codul de procedură civilă).

1.5 Norme privind administrarea probelor

Normele privind obținerea probelor sunt aceleași ca în cazul unei proceduri judiciare obișnuite (a se vedea fișa informativă privind „**Obținerea probelor**”).

1.6 Procedura scrisă

Acest lucru este reglementat de articolul 127 *ter* din Codul de procedură civilă, care prevede că o [ședință de judecată](#), chiar dacă a fost deja programată, poate fi înlocuită prin prezentarea de observații scrise care să conțină numai cererile și concluziile, în cazul în care nu este necesară prezența altor persoane în afara avocaților, a părților, a [procurorului](#) și a [membrilor auxiliari ai instanței](#). În astfel de cazuri, ședința de judecată se înlocuiește cu prezentarea unor observații scrise, la cererea tuturor părților constituite. Atunci când dispune înlocuirea ședinței, judecătorul stabilește un [termen-limită](#) obligatoriu de cel puțin 15 zile pentru depunerea observațiilor. Fiecare parte [...]

1.7 Conținutul hotărârii

În general, se aplică normele procedurii simplificate prevăzute la punctul 1.2.

Judecătorul de pace se poate pronunța *ex aequo et bono* (și anume fără o trimitere expresă la normele juridice) pentru cauzele cu o valoare de până la 2 500 EUR (articolul 113 din Codul de procedură civilă).

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Există vreo restricție cu privire la rambursarea cheltuielilor de judecată? Dacă da, care?

Deciziile care stabilesc repartizarea cheltuielilor de judecată se adoptă în baza normelor obișnuite; prin urmare, partea care pierde trebuie să plătească cheltuielile de judecată. Totuși, este posibil ca părțile să fie nevoite să își plătească fiecare propriile cheltuieli de judecată, în cazul în care ambele pierd sau din orice alt motiv justificat.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

Hotărârile pronunțate de un judecător de pace pe baza principiului *ex aequo et bono* (litigii a căror valoare nu depășește 2 500 EUR) pot fi contestate numai în cazul încălcării normelor de procedură, a dreptului constituțional sau a dreptului Uniunii ori a principiilor care reglementează obiectul cauzei.

Toate celelalte hotărâri judecătorești pronunțate de judecătorul de pace pot fi atacate.

A se vedea fișele informative privind [sistemul judiciar](#), [competența jurisdicțională](#) și [modalitatea de introducere a unei acțiuni în justiție](#).

Documente conexe

[Codul de procedură civilă](#)

■ Ultima actualizare: 30/12/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.